

सुखदुःखात्मके जगति न हि कोऽपि दुःखम् इष्टत्वेन काम्यते । अतः दुःखनिरोधः कथं सम्भाव्यते ?
तस्य एक एवोपायः वर्तते – “भुवने शान्तेः सद्धर्मस्य च संस्थापना द्वारा विश्वशान्तिं वर्धयितुं शक्नुमः।

शान्तिस्तु न केवलं एकस्य जनस्य, न च एकस्य कुटुम्बस्य ग्रामस्य एवं नगरस्य। किन्तु सर्वस्यापि जगतः आवश्यकी खलु ।

एषा विश्वशान्तिः स्वार्थप्रार्थना , परार्थप्रार्थना इति द्विविधा । आत्मनः शान्त्यर्थं या प्रार्थना क्रियते सा स्वार्थप्रार्थना । जगतः शान्त्यर्थं या प्रार्थना क्रियते सा परार्थप्रार्थना इत्युच्यते ।

स्वार्थप्रार्थनायाः अपि परार्थप्रार्थनायाः शक्तिस्तु अधिका भवति । अस्यां प्रार्थनायां हि विश्वप्रेम, विश्वसौहार्दता च भवतः। अत्र वेदेषु विद्यमानान् सुप्रसिद्धान् केचन शान्तिमन्त्रान् उदाह्रियन्ते-

ओम् ॥ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः ।

भद्रं पश्येम अक्षभिर्यजत्राः ।

स्थिरैः अङ्गैः तुष्टुवांसः तनूभिः ।

व्यशेम देवहितं यदायुः ।

स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः ।

स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।

स्वस्ति नः ताक्ष्यो अरिष्टनेमिः ।

स्वस्ति नो बृहस्पतिदर्धातु ॥

॥ ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

अस्य मन्त्रस्य तात्पर्यार्थः –“भो ! देवताः, मानवाः वयं सदा मङ्गलां शुभां कल्याणीमेव वाचं शृणुयाम । सर्वदा मङ्गलानि वस्तूनि एव पश्येम। आरोग्यसम्पन्नः सन्तः वयं सर्वदा अपि स्थिरैः इन्द्रियैः देवान् युष्मान् प्रीतिं कुर्मः । भगवता यावदायुः दत्तमस्ति तावदपि सन्तोषेण आनन्देन यापयाम । इन्द्रादयः देवाः सदा अस्मभ्यं मङ्गलं कुर्वन्तु ।

शान्तिमन्त्रेऽस्मिन् सर्वत्र बहुवचनप्रयोग एव दृश्यते। सर्वत्र शृणुयाम, पश्येम, व्यशेम, कुर्मः, नः इति सामूहिकप्रार्थना कृता अस्ति। अनेन विश्वशान्तिः विश्वकल्याणं च भवतः एव ॥

अन्यः सुप्रसिद्धः यजुर्वेदमन्त्रः एवं वदति –

सह नाववतु ।

सह नौ भुनक्तु ।

सह वीर्यं करवावहै ।

तेजस्विनावधीतमस्तु ।

मा विद्विषावहै ।

॥ ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

मन्त्रोऽयं लोकप्रियः सुप्रसिद्धश्च । अस्यार्थः – वयं सर्वे सन्तोषेण जीवाम । वयं सहैव सुखदुःखानि अनुभवाम, वयं सहैव राष्ट्रं समर्थं करवाम, वयं क्रियमाणं कर्म संयक् करवाम । वयं परस्परं न कदापि विद्विषामहै । सर्वान् जनान् वयं प्रीणयाम”– इति ॥

एतादृशाः शताधिकाः शान्तिमन्त्राः वेदेषु विश्वशान्तिं विश्वप्रेम च उपदिशन्ति । अतः ईदृशानां शान्तिमन्त्राणां सारभूतानां वेदानां रक्षा अस्माभिः अवश्यं कार्या । एतान् सन्देशान् मनसा अनुसन्दधाम। वेदैः दर्शिते मार्गे सर्वदा सर्वथा च वयं सञ्चराम, विश्वशान्तिं विश्वकल्याणं च सन्ततं अनुभवाम ॥

अभ्यासः

I. कठिनशब्दार्थः -

1. विश्वम् – universe	2. वर्धयितुम् – to develop
3. शान्तिः – peace	4. प्रार्थना – prayer
5. आत्मा – soul	6. सौहार्दता – friendship
7. मार्गः – path	8. मङ्गलम् – auspicious

II. अधो लिखितानां प्रश्नानाम् उत्तरं दीयताम्-

1. वयं कथं विश्वशान्तिं वर्धयितुं शक्नुमः ?
2. शान्तिः कस्य आवश्यकी ?
3. प्रार्थना कति विधा ?
4. स्वार्थप्रार्थना नाम का ?
5. सामूहिकप्रार्थना किमर्थं क्रियते ?
6. वैयक्तिप्रार्थनायां किं भवति ?
7. वयं कीदृशीं वाचं शृणुयाम ?
8. वयं कैः देवान् प्रीतिं कुर्मः ?
9. वयं सर्वदा किं पश्येम?
10. वयं सर्वे कथं जीवेम ?
11. केषां रक्षां अस्माभिः अवश्यं कर्तव्या?

III. सविस्तरेण उत्तरं कुरुत-

1. “भद्रं कर्णेभिः” इति मन्त्रं लिखित्वा अस्य तात्पर्यं च लिखत ।
2. यजुर्वेदोक्तं विश्वशान्तिमन्त्रं विवृणुत ।

IV. घटनाक्रमानुसारं लिखत-

1. मा विद्विषावहै ।
2. सह नौ भुनक्तु ।
3. तेजस्विनावधीतमस्तु ।
4. सह नाववतु ।
5. सह वीर्यं करवावहै ।

V. अधो प्रदत्तैः अव्ययपदैः रिक्तस्थानानि पूरयत-

सर्वथा, परस्परं, सदा, अपि, इति

1. विश्वशान्तिः स्वार्थप्रार्थना परार्थप्रार्थना _____ द्विविधा ।
2. वयं _____ मङ्गलां शुभां कल्याणीमेव वाचं शृणुयाम ।
3. वयं सर्वदा _____ स्थिरैः इन्द्रियैः देवान् युष्मान् तुष्टुवांसः ।
4. वयं _____ न कदापि विद्विषावहे ।
5. वेदैः दर्शिते मार्गे _____ वयं सञ्चराम ।

VI. “आम्” अथवा “न” इति लिखत-

1. जगति न हि कोऽपि दुःखम् इष्टत्वेन काम्यते। _____
2. शान्तिः केवलम् एकस्य जनस्य आवश्यकी। _____
3. स्वार्थप्रार्थनायाः अपि परार्थप्रार्थनायाः शक्तिस्तु अधिका भवति । _____
4. वयं सदा मङ्गलां शुभां कल्याणीमेव वाचं न शृणुयाम । _____
5. शताधिकाः शान्तिमन्त्राः वेदेषु विश्वशान्तिं विश्वप्रेम च उपदिशन्ति । _____

VII. अधो लिखितानां शब्दानां समानार्थकं कोष्ठात् चित्वा लिखत-

1. जगति _____ (विश्वे / गिरौ)
2. दुःखम् _____ (सुखम् / खेदः)
3. जनाः _____ (प्रजाः / राजा)
4. देवाः _____ (असुराः / अमराः)
5. राष्ट्रम् _____ (देशः / वनम्)

पाठ्यप्रश्नातिरिक्ताः ज्ञातव्यविषयाः

समानान्तरप्रयोगः

मेधां मे वरुणो ददातु, मेधाग्निः प्रजापतिः।
मेधामिन्द्रश्च वायुश्च, मेधां धाता ददातु मे ॥
वरुणः मह्यम् बुद्धिं ददातु, अग्निः प्रजापतिः अपि मह्यं बुद्धिं ददातु ।
विश्वस्य धारणकर्ता ईश्वरः अपि मह्यम् बुद्धिं ददातु ॥
शं नो मित्रा, शं नो भवत्वय्यमा,
शं न इन्द्रो बृहस्पतिः, शं नो विष्णुरुरुक्रमः ॥
यतो यतः समीहसे, ततो नो अभयं कुरु ।
शं नः कुरु प्रजाभ्योऽभयं नः पशुभ्यः ॥
ईशावास्यमिदं सर्वं यत्किञ्च जगत्यां जगत् ।
तेन त्यक्तेन भुञ्जीथाः मा गृधः कस्यस्विद् धनम् ॥
मित्रस्य मा चक्षुषा सर्वाणि भूतानि समीक्षन्ताम् ।
मित्रस्याहं चक्षुषा सर्वाणि भूतानि समीक्षे ।
मित्रस्य चक्षुषा वयं सर्वाणि भूतानि समीक्षामहे ॥
शं नः सूर्य उरुचक्षा उदेतु,
शं नश्चतस्रः प्रदिशो भवन्तु ।
शं नः पर्वता ध्रुवयो भवन्तु,
शं नः सिन्धवः शमु सन्त्वापः ॥
॥ संगच्छध्वं संवदध्वं सं वो मनांसि जानताम् ॥

Weblinks :

1. <https://hi.in.wikipedia.org/wiki/विश्वशान्ति>
2. <https://www.linkedin.com/pulse/विश्वशान्तिः>

व्याकरण-अभ्यासः - 6

धातुः - आत्मनेपदी - लङ् (Past Tense)

सेव् – to serve

पुरुषः (Person)	एकवचनम् (Singular)	द्विवचनम् (Dual)	बहुवचनम् (Plural)
प्रथमपुरुषः (I Person)	असेवत	असेवेताम्	असेवन्त
मध्यमपुरुषः (II Person)	असेवथाः	असेवेथाम्	असेवध्वम्
उत्तमपुरुषः (III Person)	असेवे	असेवावहि	असेवामहि

यत् – to try

पुरुषः (Person)	एकवचनम् (Singular)	द्विवचनम् (Dual)	बहुवचनम् (Plural)
प्रथमपुरुषः (I Person)	अयतत	अयतेताम्	अयतन्त
मध्यमपुरुषः (II Person)	अयतथाः	अयतेथाम्	अयतध्वम्
उत्तमपुरुषः (III Person)	अयते	अयतावहि	अयतामहि

मुद् (मोद्) – to please

पुरुषः (Person)	एकवचनम् (Singular)	द्विवचनम् (Dual)	बहुवचनम् (Plural)
प्रथमपुरुषः (I Person)	अमोदत	अमोदेताम्	अमोदन्त
मध्यमपुरुषः (II Person)	अमोदथाः	अमोदेथाम्	अमोदध्वम्
उत्तमपुरुषः (III Person)	अमोदे	अमोदावहि	अमोदामहि

अनुच्छेदलेखनम् - 6

(Comprehension – 6)

पुरा अशोकः नाम महाराजः भारतवर्षस्य आधिपत्यं अवहत् । सोऽयं चन्द्रगुप्तमौर्यस्य पौत्रः, बिन्दुसारस्य पुत्रः च आसीत् । श्रीरामः इव प्रजानां ऐहिकं आमुष्मिकं च योगक्षेमं व्यचिन्तयत् । प्रथमतः अशोकः तावत् समरप्रियः आसीत् । पश्चात् कलिङ्कसमरस्य विजयेन स्वीयं राज्यम् महत्तरं कर्तुं चिन्तितवान् । सन्नद्धः सहायश्च ततः तथैव चकार ॥

प्रश्नाः -

1. अशोकः कस्य आधिपत्यं अवहत्?
2. चन्द्रगुप्तमौर्यस्य पौत्रः कः?
3. आदौ अशोकः कीदृशः आसीत्?
4. अशोकः किं कर्तुं चिन्तितवान् ?
5. अशोकः कः इव योगक्षेमं व्यचिन्तयत्?

अनुवादः – 6

(Translation - 6)

अर्जुनः युद्धे गुरुन्, बन्धून्, मित्राणि च अपश्यत् । तान् च दृष्ट्वा तस्य हृदयम् अद्रवत् । दीनः अर्जुनः श्रीकृष्णं करुणम् अभाषत – “अहं कथं गुरुन् बन्धून् च बाणैः प्रहरामि? यदि प्रहरामि, तदा हिंसा भवति । यदि न प्रहरामि, धर्महानिः । किम् अहं करोमि? त्वम् एव माम् उपदिश” इति । श्रीकृष्णः अभाषत – “हे पार्थ, त्वं क्षत्रियः असि । अतः त्वम् क्षत्रियाणां धर्मम् अनुसर । प्रजापालनं हि क्षत्रियाणां धर्मः । अतः दुष्टान् निषूदयस्व । साधून् रक्ष । युद्धात् मा पलायस्व । शत्रून् पराजयस्व । राज्यं सुखं च लभस्व । यदि त्वं धर्मेण वर्तसे, तदा लोकः अपि धर्मेण वर्तते” इति ॥